

شهید علی فاریابی

نام پدر	صفری
تاریخ تولد	۱۳۴۶/۰۳/۲۱
محل تولد	بوشهر - دیر
تاریخ شهادت	۱۳۶۳/۰۸/۰۴
محل شهادت	مهاباد
مسئولیت	رزمنده
نوع عضویت	بسیج
شغل	—
تحصیلات	پنجم ابتدایی
مدفن	دیر

زندگینامه

شهید علی فاریابی در سال ۱۳۴۶ در خانواده ای مومن، با تقوا و مستضعف در دیر به دنیا آمد. پدرش با کارگری مخارج زندگی را تأمین می کرد. شهید تا کلاس پنجم ابتدایی به تحصیل و کسب علم پرداخت و در کنار تحصیل با پدرش در کاهری همکاری می کرد و در آمد خود را به پدر می داد تا بتواند گوشه ای از مخارج زندگی را تأمین کند. در سن هجده سالگی ازدواج نمود و طی پنج مرحله در تاریخ های ۲۱/۱/۱۳۶۱، ۸/۱۱/۱۳۶۱، ۱۱/۳/۱۳۶۲، ۲۴/۱۱/۱۳۶۲ و ۱۵/۵/۱۳۶۳ به جبهه های نبرد حق علیه باطل اعزام شد و به فرمان بنیانگذار کبیر انقلاب اسلامی در گرم نگه داشتن جبهه ها، لبیک گفت. در آخرین مرحله اعزام در جبهه خون رنگ غرب کشور و در مهاباد مستقر شد تا اینکه در تاریخ ۴/۸/۱۳۶۳ در اثر اصابت تیر به گلو به دیدار پروردگارش نائل آمد.

وصیت نامه

بسم الله الرحمن الرحيم

ولا تحسبن الدين قتلوا في سبيل الله امواتاً بل احياء عند ربهم يرزقون

گمان مبرید آنان که در راه خدا کشته می شوند، مرده اند بلکه زنده اند و نزد پروردگارشان روزی می خورند .

با درود به رهبر کبیر انقلاب اسلامی « امام خمینی (ره) » و با سلام به امت شهید پرور ایران و سلام به پدر و مادر عزیزم .

من هدفی که داشتم خدمت به خدا بوده و برای او به جبهه رفتم . اگر کسی در راه خدا بپا خیزد و در آن راه کشته شود برای خود بهترین راه را انتخاب کرده است و اگر من هم در این راه کشته شوم به آرزوی خود رسیده ام . امیدوارم که همه اشخاص اعم از مردان و زنان و محصل و معلم که پشت جبهه ها هستند با کار و تلاششان راه شهیدان را ادامه دهند. کارگران و کارمندان با کار و کوشش خود برای خودکفا شدن مملکت اسلامی کوشا باشند .

از برادرم و خواهرم میخواهم همیشه زینب وار و قاطعانه امام را یاری کنند و راه شهیدان را ادامه دهند. هم اکنون که به جبهه های حق علیه باطل می شتابم سفارشم به پدر و مادر و خانواده های شهدا این است که هرگز امام را تنها نگذارید و اسلام را دوست بدارید و راهی که امام گرفته است شما هم بگیرید.

از پدر و مادر عزیزم می خواهم که مرا ببخشید و اگر اشتباهی یا گناهی از من سرزده باشد مرا عفو کنید و از خدای متعال درخواست کنید که مرا ببخشد.

اگر من به ندای هل من ناصر ی نصرنی امام لبیک نگویم پس چه کسی بگوید ؟ منافقین خلق یا فدایی خلق !؟

بعد از مرگم هیچکس برایم گریه نکند چون اولاً : روح من ناراحت میشود. دوم: اینکه منافقان ضد انقلاب دیوصفت از ناراحتی و بیتابی شما خوشحال می شوند و به راه پلیدشان ادامه می دهند .

به مردم مسلمان و غیور دیر می گویم که : راه شهیدان را ادامه دهید و بدانید که راه شهیدان همان راه اسلام است، راه رهبر عزیز و عالیقدر ما ، امام امت خمینی بت شکن است . امیدوارم بتوانم با نثار خونم ، درخت تنومند و زیبای اسلام را آبیاری کنم تا رشد یابد .

والسلام

خدایا خدایا تا انقلاب مهدی خمینی را نگهدار

علی فاریابی

سازمان جامع اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران